

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

De Postryder verschynt dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

TONGEREN, DEN 11 NOVEMBER.

Nog een woord over het studentencongres van Luik.

De stad Luik is dan verleden week getuigen geweest van een schandaal gelyk er tot heden nog nooit in Europa plaets gehad heeft.

Eene bende jonge losbollen, uit alle landen derwaerts gelooopen, hebben er zich vry mogen verlustigen gedurende vier dagen met al hun venyn uit te spuwen tegen God, tegen de maetschappy, tegen alle gezag, tegen zeden en wetten. Zy hebben er in bunne openbare zittingen onder de toejuigingen en handgeklap der menigte, alle oversten en meesters, de koningen en keizers onbewust geloemd en door den drek gesleept; zy hebben er by uitstek onze koninglyke familie in den persoon van Leopold's schoon-dochter en klein-zonen gehoord en met mollder besmeurd!!! Volgens den jongen Janson van Brussel is de keizerlyke familie van Oostenryk — waer onze aertshertogin van Brabant, de gemalin van onzen toekomstenden koning aen toebehoort — eene hoekerdige en onzuivere stam welke niets voortbrengt dan schelmen en roovers; eene stam die zich verzadigt, ja, dronken maekt aen het bloed zyner menschen-kudden!! Zy hebben er den eigendom met hunnen meester Proudhon eene dievery geheeten! Zy hebben er zamen besloten alle hunne krachten in te spannen tot het aenstoken van revolutien en het invoeren van den socialismus in alle landen, in alle streken!! Woede, razerny, goddeloosheid, oproer en verdelging, ziedaer de geest welke die samengerotte jongheid bemestert en waervan de schaaftelooze uitdrukkingen, hoe heviger hoe liever, gedurende vier dagen de muren der vergaderings-zael hebben doen dreunen! Neen, nooit nog heeft men in Europa zulk schandalyk schouwspel gezien. De inwooners van Luik staen als van schrik geslagen over zoo vele goddeloosheid en onbezonne stouthed.

Nogtans gevoelen wy slechts medelyden met die dolzinnige jongheid; zy weet immers niet wat zy doet; maer er zyn andere mannen welke aen het land strenge rekening zullen geven over die schandige gebeurtenissen. De burgemeester van Luik, M. Piercot, die zulke byeenkomst in zyne stad begunstigt en ondersteund heeft, en de minister Vandenpeereboom die de lessen der Universiteit tegen dank der professoren heeft doen staken « om aen de studenten de gelegenheid te geven het congres by te wonen. » Ziedaer de twee byzonderste mannen aen wier laffe handelwyse de

oorzaak van dit schandaal moet toegekend worden.

Alhoewel wy deze gebeurtenis uit ter harte beweenen, heeft het studentencongres van Luik toch voor menigen nog een groot goed te weeg gebragt. Het spreekwoord zegt: uit de overmaat van het kwaed, spruit dikwyls een groot goed; en dit is hier wel het geval. Reeds jaren lang hebben wysbedachte mannen niet opgehouden aen de natie te bewyzen hoe de geest van goddeloosheid en vrylevy waerin de huidige jongheid in de openbare scholen aengekeekt wordt, later moest een geest van algemeene verdelging worden. Men stoorde zich weinig aen zulke voorzeggings, men ging zynen trant voort, tot dat eindelijk een groot schandaal het gansche land van die waarheid komt te overtuigen.

Zullen de opregte burgers nu eindelijk de oogen openen? Zullen zy nu klaerlyk zien dat met God te loochenen men alle gezag ontkent; dat met de Kerk te verdelgen, men den Staet omver stoot, dat met de altaren af te breken men den eigendom aen stukken scheurt, dat met het ongelooft te verspreiden men den socialisme aenvoedt? Zullen zy nu begrypen hoe de vervolging van Gods kerk de bewaerster van alle regten, de verdelging der gansche maetschappy moet te weeg brengen; of zal het belgische volk dan slechts uit zynen slaep ontwaken wanneer Kerk en Staet, regt en eigendom zullen in duigen geslagen en onherstelbaar geworden zyn?

Er gebeuren toch aerdige zaken in de wereld. De Kamers gaen zich een van deze dagen weer te Brussel vergaderen. In den laetsten zittid heeft de kamer der Representanten een voorstel van wet aangenomen aengaende de hervorming der kieswet. Het Senaet zal zich op zyne beurt met die hervorming bezig te houden hebben.

Men weet op welke wyze het liberael gouvernement de kieshervorming verstaet. De kiezer der stad behoeft zich slechts voor eenige oogenblikken naer de zael der kiezing begeven. Op den dag der kiezing, na op zyn gemak zynen *dijetner* genomen te hebben, trekt hy zynen besten zwarten frak aen welken de vrouw voor dien keer met byzondere zorg uitgeborsteld heeft, hy marcheert naer het stadhuis, geeft met eene reverencie zyn briefje aen M. den president daerna komt hy weer 't huis zonder dat het uitoefenen van zyn kiesregt hem het minste onkosten, moeiten of tydverlies veroorzaekt heeft.

Ziet nu eens hoe het met den buitenkiezer gelegen is. Hy moet zich op weg begeven

naer de hoofdplaets van het arrondissement; hy moet zyne zaken ten minsten voor eenen dag, somwylen voor twee dagen verwaerlozen; men weigert hem alle schadeloosstelling en daerenboven komt het liberael gouvernement noch vereischen dat hy noch naet noch droog, van wien het ook zy, zal mogen aengemen! Is dan de kiezer van het dorp geen burger gelyk de stedeling? Is het regtvaardig dat men aen den eenen kiezer voordeelen geve die men aen anderen weigert? Als het kwestie is van alle dagen nieuwe belastingen te betalen, dan weet men den boer wel te vinden, dan zoekt het liberael bestuur geene middelen uit om den pachter voorby te gaen. Maer is het kwestie van kiezen, dan kan men het wel zonder den dorpling doen. De liberale heeren uit de stad zullen het dan wel alleen uitmaken.

De Kamer der Representanten heeft het nieuw kiesstelsel reeds aengenomen. Hetzelve moet nog bekrachtigt worden door het Senaet. Zal het Senaet den moed hebben van het liberael werk het onderste boven te werpen met het hollandsche kiesstelsel in te voeren? In Holland hoeft geen kiezer zich te verplaetsen om deel te nemen aen de kiezing. In elke gemeente wordt eene stembus geopend; na de kiezing worden alle stembussen naer de hoofdplaets vervoerd alwaer de stem-opneming plaets heeft. Dit stelsel heeft het voordeel van geene onkosten te veroorzaken, van de *diners* en vervoerkosten afteschaffen, en in Holland en in andere landen waer hetzelve in voege is, heeft het nooit tot de geringste moeyelykheid aenleiding gegeven.

Maer het belgisch Senaet is een aerdige haspelwinkel. Joostens en Michiels Loos van Antwerpen zullen den lezer verdere inlichtingen geven.

Verleden dingsdag is voor het civiel tribunael van Tongeren de zaak opgeroepen van M. den advocaat Perreut tegen den *Limburger*. MM. Meyers advocaat te Tongeren en Bottin, advocaat te Luik hebben het woord gevoerd voor M. Perreut. De *Limburger* was verdedigt door MM. Defastré advocaat en Noyen avoué. Het vonnis zal toekomstenden woensdag uitgesproken worden.

Eene verschrikkelijke ramp.

Men leest in den *Courrier des Alpes*, van 7 november:

« Op het oogenblik van het ter pers leggen van ons blad, ontvingen wy de tyding van eene verschrikkelike ramp.

maer daarna werd het weer ook zooveel te schooner. Na de middagkerkdienst reed er uit eene der grootste hofsteden van Neuburch een nieuwe groote wagen, die met vier schoone zwarte paerden, versierd met roode linten, bespannen was. Op den wagen, die met meien getooid was, stonden de muzikanten en daer-nevens reden de deftigste boerenzonen op hunne schoone paerden. Midden in het dorp sloten zich nog vier anderen eveneens versierde wagens by den eersten aen en zoo toog men naer buiten, naer de naburige dorpen om de gasten af te halen.

Toen zy daertoe de rondte gedaen hadden, reden ze terug tot aen de overdekte weide. Daer stapten allen af en vormden den optocht. Voor-aen ging de muziek, vervolgens kwamen de knapen uit Neuburch en achter hen gingen de vreemde knapen met hunne meisjes. In deze orde, betrad men het dorp weder. Voor elke hofstede of huis, waer eene jonge dochter te huis behoorde, wert halt gehouden en de boerenknaep die haer tot danseres verkoren had, ging daer binnen, hield eene behoorlyke toespraak tot vader en moeder, reikte het meisje eenen krans toe en voerde haer vervolgens mede naer buiten, waer beide dan, terwyl zy zich by den optocht plaetsden, met muziek werden begroet.

Het was een recht genot die jonge meisjes te zien in haer fraeie, meest witte kleederen en met kransen en bloemen in het haer. De meesten gingen wel een weinig bedeest naer hare knappe geleiders en hielden het hoofje een weinig gebogen, maer de oogen straelden daerom niet minder en de gezichtjes waren rozig gekleurd van vreugde. de grootmoeders stonden met de kinderen in de uitspoorten en de ouders leunden tegen de vensters, om den stoet voorby te zien

» Het poeijermagazyn van de doorsteking der Alpen, is dezen morgen, omtrent 10 ure, in de lucht gesprongen. Vier werklieden, welke op het oogenblik van het toeval aen hunnen arbeid waren, werden op een aanzienlyken afstand geslingerd en men heeft slechts vormlooz stukken hanner lyken teruggevonden. Overigens werd er een groot getal werklieden gekwetst. Te Fourneaux en Modane, op eenen afstand van meer dan 1 1/2 kilometer, is er, om zoo te zeggen, in de huizen geene enkele ruit heel gebleven en een groot getal gebouwen hebben veel geleden. De schade is aanzienlyk. Wy verwachten inlichtingen.

» Eene korrespondentie uit Lensburg meldt dat de doortochten der Alpen, welke aen den berg Cenis paleu, op dit oogenblik uiterst gevaerlyk zyn.

» Doktor Qichard, mair van Termignan, heeft bestatigt, dat Joseph Brachi, geboren in Piemont, by het doortrekken der bergente van Vanoise naer la Losa, grondgebied van Tarniguan, onder de sneeuw van koule is gestorven.

» Deze jongeling maekte deel eener kompanie meters, welke in den morgen van 27 oktober uit Pralongan, arrondissement Montiers waren vertrokken.»

De zwaerlygigste man van Frankryk.

M. Elb. Levy, de zwaerlygigste man van Frankryk, of wellicht van geheel Europa, is verleden vrydag te Parys overleden.

Hy was 51 jaren oud en op het oogenblik van zynen dood woog hy nog 240 kilogrammen in weerswil hy door ziekte en lyden veel vermagerd was.

Over eenige maanden zegt de korrespondentie *Mullet*, was zyne diklykheid zoo groot, dat hy niet meer langs de gewoone deuren kon binnengaan. Wy zullen er byvoegen, dat M. Elb. Levy al de koetsers afschreef; wanneer zy hem zagen, legden zy de zweep over hunne paerden, ten einde hem niet te moeten opnemen in hunne rytuigen, welke te licht zoo niet te nauw voor zyn dikken persoon waren.

Sedert jaren kon die ontzunderlyke Duitscher in geen enkelen ommibus meer opgenomen worden; hy alleen zou drie planken hebben moeten verschuiven, welke de plaetsen vormden.

M. Levy was een geleerd en heminnelyk man, hy had te Parys en te Brussel buitenlandsche korrespondentien opgesteld. Hy was met de deutsche politiek zeer goed gekend, doch dit beroep was niet meer voordelig; hy verliet hetzelve over twee jaren en werd koopman in postzegels. Hy gebruikte om dezelve te verzamelen een geduld en eene drift, welke hem welnest de letterkunde en de politiek deden vergeten.

Eene vrouwelyke doktor.

Men meldt in eene korrespondentie uit Parys: Er is hier op dit oogenblik eene zaak aenhangig.

VAN PAESCHEN TOT SINXEN.

EENE DUITSCHE DORPSGESCHIEDENIS.

(Verzolg.)

Des namiddags van den eersten Sinxendag was het zeer stil in Neuburch. Toen de kantonrechter weggereden was, ging Walthar naer de oude Rosemarie en beloofde haer voor haer te zullen zorgen, zoodra hy met Gods hulp weder eene betrekking zou hebben gekregen; voorloopig bestelde hy echter voor den redder van zyn leven, die zelf daerby zoo ongelukkig was omgekomen, een schoonen grafzerk.

Schuw en met gebogen hoofd gingen de menschen Barthels huis voorby. Toen het aen allen bekend was wat hy nog voor zynen dood gezegd en gedaen had, werd hem toch nog menige traen gewyd.

Het buffetmeisje uit de herberg was wegge-loopen en had zich naer hare ouders begeven, die op een ver afgelegene dorp woonden en M. Gordo was reeds vroeg in den morgen naer de hoofstad vertrokken.

Het was des namiddags in de kerk zoo vol als 't anders zelfs 's morgens nooit was en in de herberg was het zeer leeg. De herbergier trok niet veel voordeel van den voorraad dien hy voor het Sinxenfeest had genomen. Wyl men twee lyken in het dorp had, wilde men op den tweeden feestdag ook niet dansen. Er werden boden afgezonden naer de omliggende dorpen om het feest af te zeggen; doch men wilde van geen uitstel weten, want alles was er nu op voorbereid.

De bewoonders van Neuburch moesten nu ernstig aen het feest van morgen gaen denken.

Er begon tegen den avond dan ook een druk heen en weër geloop. De knechts reden de paerden in het wed en de meisjes bonden in de tuinen kransen en guirlandes. Geheele manden met bloemen of loof werden langs de dorpsstraat naer buiten gevoerd en hier en daer zag men kinderen met lange guirlandes, of armen vol kransen dragen. De oogen glinsterden en de barten klopten, doch het ging alles stil in zyn werk.

Den avond van den eersten Sinxendag had er nog een schoon tooneel in Rosa's wooning plaets. De predikant trad binnen en zette zich naest den treurig gestemden Zechendorf. Walthar had hem omtrent diens verwarde zaken ingelicht. De predikant liet zich door Rosa's vader alles zeer syn uiteenzetten en lood zich toen aen, om hem het geld voor den rouwkoop te leenen, dat hy toch zeker zou moeten betalen en verwees hem verder naer een ryken vriend, die wel bereid zou zyn, om hem tegen billyken interest, geld te schieten, als Barthels hypotheek wellicht spoedig afgelost moest worden. Eindelijk verzocht hy voor Walthar om Rosa's hand, verkreeg des vaders toestemming hierop, en beloofde verder zyn geheel vermogen zonder iotrest ter beschikking van de jongelingen te zullen stellen, wanneer zy eene boerdery wenschten te koopen.

De oude Zechendorf was buiten zichzelf van vreugde en beloofde voortaan niet meer te zullen spelen noch drinken. Rosa kon van overgroot geluk en dankbaarheid niet spreken. Zy bukte zich over Bürgers hand en drukte er een kus op. Toen begaf zy zich naer den bloembof, om kransen te vlechten.

Op den tweeden Sinxendag viel er, gedurende de morgend-godsdienstoefening een warme regen,

trekken. Hier en daer liet soms een gryzaerd er zich wel over uit, dat het zoo lang hem heugde nog nooit zoo behoorlyk was toegegaen. Men zag dan ook geene dranklesschen rondgeven; er werd niet gebuild en gestampt, maer de optocht was daerom niet te minder fraei. De knapen zouden wel gaerne eens gejuicht en met de hoeden gezwaid hebben, doch zy wilden het nu niet doen, om de twee lyken die zich in het dorp bevonden.

En toch was de vreugde byna tot eene luidruchtige uitbarsting gekomen, toen men voor Rosa's deur halt maekte. Walthar ging daer naer binnen. Het was de eerste maal dat hy deze wooning betrad. In eenvoudige doch hartelyke woorden vroeg hy de innig geliefde van vader en moeder af. De moeder kuste hem de hand en de vader zeide gaerne « ja. » Voor het eerst in langen tyd wreef zy zich weder de handen; van vreugde stralende ging het meisje weg uit de hofstede en liet alle zorgen en becommerringen achter zich. De knapen lieven toch nog even een hoeraan, toen de twee gelieven in den optocht traden en zy moesten nu de eersten in de ry zyn, daer viel niets tegen te doen.

Toen men langs Barthels huis voorby trok, hield de muziek op en ging de optocht met doodelyke stilte voorby. Aen Wilhelm's wooning wert halt gemaakt en de meisjes, die by allen kransen in de hand droegen, gingen naer binnen en legden ze op het lyk, dat zich reeds in zyne laetste wooning bevond, neder. By deze vereering van den doode, viel iets zonderlings voor. Het verbonden hoofd, van het overleden slachtoffer, zonk plotselins op zy naer de meisjes toe en het was of er zich een zalige lach over zyne bleke trekken verspreide.

(Wordt verzogd.)